

Ποιητικά θραύσματα απ

Τα γεγονότα που τη χάραξαν, τον πόνο και τη ζωή της βήμα βήμα συγκεντρώνει σε έναν τόμο σαν ιδιότυπη αυτοβιογραφία η **Μαρία Λαμπαδαρίδου - Πόθου** και... «Μαζεύει τα υπάρχοντά της»

ΚΡΙΤΙΚΗ
ΕΛΕΝΗ ΓΚΙΚΑ
elgika@pegasus.gr

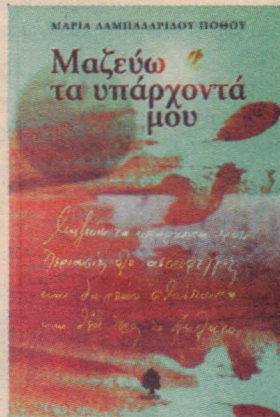
«Μαζεύω τα υπάρχοντά μου» είπε και αυτό έκανε. Με τίτλο δάνειο από δικό της ποίημα: «Μαζεύω τα υπάρχοντά μου/ Περιουσίες όλο αστροφεγγιές/ και δωρεάν φθινόπωρα/ Και θεά προς το αμίλητο» η Μαρία Λαμπαδαρίδου-Πόθου, ποιήτρια πρωτίστως, παρά τα πολύ σημαντικά της και βραβευμένα πεζά (μυθιστορήματα, δοκίμια, θεατρικά, διηγήματα) συγκεντρώνει το ποιητικό της σύμπαν (έντεκα ποιητικές συλλογές και τέσσερα συν τέσσερα ανέκδοτα ποιήματα) σε έναν τόμο. Διανθισμένο με μια ζωή, παράλληλη.

Ακατέργαστη ύλη

«Έντεκα ποιητικές συλλογές, λοιπόν. Διαγράφουν τη συγγραφική μου διαδρομή από την πρώτη νεότητα έως την ύστερη γνώση. Η ποίηση ήταν πάντα το πρώτο μου υλικό, η ακατέργαστη ύλη των βιβλίων μου», αποδέχεται. «Και πλάι στις ποιητικές συλλογές, η ζωή μου.

Τίποτα δεν μου ήταν πιο δύσκολο από το να γράψω για τη ζωή μου. Για τα βήματα που με έφεραν από τη μία ποίηση στην άλλη, από το ένα μυθιστόρημα στο άλλο. Για τα γεγονότα που με χάραξαν, για τον πόνο. Μια αλυσίδα από μεταφυσικές στιγμές είναι η ζωή μας. Με την κάθε στιγμή να περιέχει ολόκληρο τον χρόνο.

Τον παρελθόντα και τον μέλλοντα.

«ΜΑΖΕΥΩ ΤΑ ΥΠΑΡΧΟΝΤΑ ΜΟΥ» της Μαρίας Λαμπαδαρίδου-Πόθου. Εκδ. «Κέδρος», σελ. 467, τιμή: 20 ευρώ.

Ένα μαγικό παρόν πάνω στο οποίο υπάρχουν, θα γράψει, ολοκληρώνοντας έτσι μαζί με τον ποιητικό κόσμο της και μια ιδιότυπη αυτοβιογραφία. Η οποία θα τη συνδέσει άρρηκτα με το έργο της, εφόσον στη ζωή της Μαρίας Λαμπαδαρίδου-Πόθου το ένα εισχωρεί αμετάκλητα και καθοριστικά μέσ' στο άλλο.

Από τα πρώτα ανέκδοτα ποιήματα το αριστουργηματικό «Ερειπώνομαι αθόρυβα»: «Το σπίτι μου ρωγμές γεμάτο/ Ποταμός του Αχέροντα ο χρόνος με διασχίζει», «Αόρατη περνώ την ύλη την αποσυνθέτω/ Να φτάσω στο νερό της μνημοσύνης στη μαύρη λεύκα/ Τα μέλη μου διασκορπισμένα δεν τα ορίζω/ Ερειπωμένα χέρια και μάτια που κοιτάζουν το άγνωστο/ Ερειπώνομαι αθόρυβα σαν σπίτι που το κατάφαγαν οι ερινύες»...

Στις σελίδες του βιβλίου: Ποίηση πρώτη «Συναντήσεις». Ποίηση δεύτερη «Σπουδή». Ποίηση τρίτη «Μικροί κόσμοι». Ποίηση τέταρτη «Ποιήματα του

Quartier Latin». Ποίηση πέμπτη «Το Φως του Προσώπου σου». Ποίηση έκτη «Στους προδομένους καιρούς μας». Ποίηση έβδομη «Το παιδάκι εκείνο ήταν ένα άστρο που έσβησε». Ποίηση όγδοη «Περπατώ και ονειρεύομαι». Ποίηση ένατη «Μυστικό Πέρασμα». Ποίηση δεκάτη «Επί Πτερύγων Ανέμων». Ποίηση ενδέκατη «Και θεά προς το Αμίλητο». Πριν από το τέλος της συλλογής, «δυο ξεχωριστά ποιήματα», «τρία ανέκδοτα ποιήματα», «θραύσματα ζωής από τη ζωή μου, οι λαμπερές στιγμές», «διαδρομή ζωής» μέσα από φωτογραφίας, «χαράγματα» (μικρό ανθολόγιο κριτικών) και ευχαριστίες προς τους πάντες.

Υπαρξιακή ποιήτρια η Μαρία Λαμπαδαρίδου - Πόθου, εκφράζοντας το άδηλο και άφατο, ερμηνεύει τον εαυτό της και τον κόσμο.

«Ποίηση μυστική, μυητική, ποίηση του πονεμένου σώματος, της καρδιάς, ολόκληρου του είναι, που ανατείνεται με πόθο να καταργήσει τον χρόνο και τον θάνατο, ν' αγγίξει τον κόσμο τον μέχρι τώρα ανέγγιχτο, αναπόδεικτο, που αρχίζει ακριβώς εκείθε του ανθρώπου, ακριβώς εδώθε του αγγέλου, με αυτά τα λόγια και με αυτές τις επωδές που έχουν τη δύναμη να «κάνουν την άβυσσο ν' ανθίζει», έγραφε προλογίζοντας ο Ζακ Λακαριέρ την ποιητική της συλλογή που μετάφρασε ο ίδιος στα γαλλικά (1995). Υπογραμμίζοντας: «Σπάνια ποίηση έχει συλλέξει, έχει συγκεντρώσει σε μια αναβλύζουσα γραφή τόσα μηνύματα και τόσα σημεία τριών χιλιάδων χρόνων».

«Η Μ.Λ. πριν απ' όλα είναι ποιήτρια, υποστασιακή, υπαρξιακή ποιήτρια. Η